

NIF v/generalsekretær, Karen Kvalevåg

Drammen, 23.08

Innspill til høringsutkastet for NIFs spillemiddelsøknad for 2019

Buskerud idrettskrets stiller seg bak hovedlinjene i denne spillemiddelsøknaden. Vi opplever beløpene det er søkt om som fornuftige, argumentasjonen for et digitaliseringsløft som velbegrunnet og vi stiller oss bak moderniseringsprosjektet, «NIF 2020».

Vi støtter også den innledende retorikken om at en sterk sentralorganisasjon først og fremst er viktig for å fremme aktiviteten som foregår i idrettslagene i alle landets kommuner. At disse igjen bidrar til å bygge sterke fellesskap og gode lokalsamfunn er helt avgjørende for at vi skal innfri statens mål for idretten så vel som vår egen visjon om idrettsglede for alle. Regjeringen sier selv i Jeløya-plattformen at gode samfunn bygges nedenfra. Da gjør vi lurt i å minne dem om den viktige rollen landets idrettslag spiller i dette byggverket.

I det følgende kommer våre innspill til høringsutkastet, basert på de tilbakemeldingene vårt styre har gitt til dokumentet. Vi har begrenset oss til enkelte avsnitt.

Økonomi som barriere

I høringsutkastet innledes dette avsnittet med følgende resolusjon fra Ledermøtet, 26. mai 2018:

«Norsk idrett har et stort ansvar for et kraftfullt arbeid mot utenforskap, herunder nedbygging av økonomiske og sosiale barrierer for idrettsdeltakelse. Idretten forplikter seg til å gjøre deltagelse i idrett rimeligst mulig.

Det offentlige Norge må sikre enkle og forutsigbare støtteordninger lokalt, også til kontingenter og treningsavgifter. Kommuner og fylker har et særskilt ansvar for at det er gratis for klubber og lag å benytte idrettsanlegg eid av det offentlige.

Norsk idretts ledermøte inviterer det offentlige Norge og andre frivillige organisasjoner til et styrket samarbeid for å sikre at alle skal kunne delta i idrettens fellesskap.»

Videre står det at:

Idretten har forpliktet seg til å redusere kostnadsnivået generelt, men er helt avhengig av samarbeid med det offentlige for å inkludere barn og unge som vokser opp i familier med vedvarende lav inntekt for å finne gode og bærekraftige løsninger.

Deretter følger man opp med å liste opp de tiltakene idretten selv kan bidra med for å redusere utfordringene, deriblant at *Idrettskretsene og særforbundene skal informere og bevisstgjøre idrettslag til å ta tak i problemstillingen.* Det er vel og bra, men her opplever vi at det er rom for å være mer proaktive og konkrete i samhandlingen med det offentlige. Norsk Tippings administrerende direktør, Åsne Havnelid, kom ved den idrettspolitiske debatten under NM-veka i Stavanger med en klar oppfordring til norsk idrett om å samarbeide med kommuner og skoleverket om en aktivitets- og anleggsutvikling som sikrer alle barn og unge adgang til idretten. Det er i denne sammenheng verdt å

minne om hvor spillemidlene det skal søkes om kommer fra og at Stortinget nylig vedtok en satsning på fysisk aktivitet i skolen som skoleverket selv ikke ivrer nevneverdig for å iverksette. Vi tror, som Havnelid, at det norske samfunnet er tjent med at idretten er framoverlent og på tilbudssiden overfor skoleverket. Vår erfaring er at slike initiativ kan være en døråpner for offentlig/frivillige samarbeid som bidrar til mer aktive lokalsamfunn og styrker idrettslagenes forutsetninger for å inkludere barn og unge som i dag faller utenfor idretten.

Vårt innspill er derfor følgende som et konkret tiltak:

- **Norsk idrett vil sammen med kommuner og skoleverket se på samhandlingsmuligheter for å sikre alle barn og unge tilbud om minst en fritidsaktivitet i uka.**

Det skulle være unødvendig å minne om at dette også er en konkret oppfølging av «Fritidserklæringen», fremmet av sittende regjering og i sin tid signert av idrettspresidenten.

Nok og riktige anlegg

Under dette avsnittet skrives følgende: *Det bygges neppe idrettsanlegg i Norge som det ikke er behov for, men i en situasjon med anleggsmangel kan det likevel stilles spørsmål ved om det alltid er de «rette» anleggene som prioriteres. Spesielt i en situasjon hvor tilgangen til spillemidler er begrenset, og etterslepet vokser er det viktig å foreta de riktige prioriteringene. Anleggspolitikken kan ikke utarbeides isolert. Den må sees i sammenheng med anleggsutvikling, aktivitetsutvikling, og problemstillinger som arealmangel, storbyproblematikk og idrettslagenes kostnader ved bruk av anlegg.*

Her må det påpekes at kommunene fortsatt er den største bidragsyteren til anleggsutviklingen her i landet og at idretten må ha et nært og konstruktivt samspill med disse om vi skal lykkes i å realisere de rette anleggene. Hva som er «de rette» anleggene beror selvfølgelig også på hvem en spør. Vi har lokale erfaringer med flerbrukshaller bygget over skolebudsjettet som svarer opp skolens behov langt bedre enn idrettens. Likeledes ser vi eksempler på lagsbygde anlegg som er idrettsrelevante, men ikke innfrir det potensialet som finnes for at de også kan være sosiale møteplasser for nærmiljøets foreldre, barn og unge. Vi tror det er mye å hente på en enda sterkere samhandling på tvers av idretten og det offentlige i anleggsutviklingen. Det er i så måte interessant at Oslo kommune har fått et betydelig anleggsloft etter at kommunen og idrettens mål i større grad er samkjørte.

Høringsutkastet inneholder blant annet følgende to kulepunkter som konkrete tiltak:

- *Øke anleggskompetansen i idrettsorganisasjonen.*
- *Alle idrettskretser og særforbund skal ved utgangen av året ha en anleggsplan med oversikt over behov for større anlegg innenfor sitt område/idrett.*

Vi tror det er viktig å forsikre seg om at det er kontakt mellom «anleggskompetansen i idrettsorganisasjonen» og kommunen. Det siste året har vi selv brukt ressurser på å utarbeide en slik anleggsplan som det her refereres til. Det har gitt oss en viss oversikt over idrettens behov, men uten også å kjenne hvilke behov kommunene har, eksempelvis til helse-, kultur- og skolebygg, sitter vi ikke med det totale bildet og svaret på hva som vil være det «rette anlegget». Vi tror det er noe å hente på et bedre samspill med kommunene på dette området.

Vi tror derfor at man ville oppnådd mer med følgende tiltak:

- **Sørge for at idretten har anleggskompetanse som gjør oss til gode medspillere for kommunene med mål om en innovativ og helhetlig anleggsutvikling.**

Med innovativ mener vi her både nyskapende og fremtidsrettet og med helhetlig tenker vi både tverrsektorielt og på tvers av ulike idretter. Vi tror idretten er tjent med at anlegg finansieres fra flere sektorer og at det er vi som må ta initiativ for å få til en slik utvikling i framtiden.

Kjønnsbalanse og toppidrett

NIF skal ha ros for å ha lansert en rekke tiltak for å styrke kjønnsbalansen i idretten de seinere årene og for tidlig å ha vært med på å sette fokus på de skjevhetene man har sett. Disse er fortsatt størst i lederrollene og i posisjoner med høy sportslig prestisje. Det er ikke til å unnså at dette også har økonomiske konsekvenser. Kvinnelige toppidrettsutøvere tjener i mange idretter langt mindre enn sine mannlige kolleger. Slike skjevheter er gjerne markedsstyrte og vanskelig å regulere, men NIF har en mulighet til å gå foran som prinsipielle rollemodeller ved å sørge for at det er balanse i den økonomiske støtten til herre- og kvinneidretten. Denne muligheten vil vi oppfordre om at man griper og synliggjør som et tiltak i spillemiddelsøknaden.

På vegne Buskerud idrettskrets

Øyvind Thorsen
Konstituert org. sjef

Buskerud idrettskrets

Roar Bogerud
Styreleder

Buskerud idrettskrets